

Sang for Kristiania.

Afskrift af Partitur
eller Stemmer er
forbudt ifølge Lov.

Nils Collett-Vogt.

Johan Halvorsen.

Moderato.

TENOR I, II.

BAS I, II.

Det er vor e - gen by! Saa fast og trygt du

hvi - ler i di - ne aa - sers ly. Snart høit og blaat. Snart

taa - ke - graat. Og det er stor - ting, det er slot og

gam - le A - kers - hus i fjor - dens bøl - ge - brus,

cresc. possibile

og gam - le A - kers - hus i fjor - dens bøl - ge - brus.

ff

bøl - ge - brus.

poco rit. i det avsluttende vers.

Norsk Musikforlag
Kristiania.

Sang for Kristiania.

Nils Collett Vogt.

1.

Det er vor egen by!
Saa fast og trygt du hvilor
i dine aasers ly.
Snart høit og blaat. Snart taakegraat.
Og det er storting, det er slot
og gamle Akershus
i fjordens bølgebrus.

2.

Ut av den trange fjord!
Det strømmet os til hjertet,
da brat du svandt i nord.
Vi reiste bort, vi kom os hjem
til dig, vor by, og alle dem,
som mindebundne vet:
Her har vi voksested.

3.

Hvor saa vi slik en vaar!
Det er, som isen smelter
i sang om lyse kaar.
Hvor saa vi slikt et straaleveir!
Det risler her, det blinker der...
Og var min fiende du,
saa har jeg glemt det nu!

4.

Mands kjølig-klare sind—!
Naar vaarlig-mykt det skjælver,
har det en stjernes skin.
Høit over unge drømmes land
sprang frem bak Askeraasens rand
vor stjerne mangan kvæld
og vidnet om os selv.

5.

Vi hilser dig, vor by,
naar arbeidstræt du synker
i stjernens skin paany!
Og som igaar du har idag
dit sterke ansigts tunge drag,
et smil, hvis aapne glans
er fuldt og helt en mands.

6.

Fra vaar til senest høst,
fra sommer frem til vinter
støt samme livets røst:
Her er den slagplads, hvor vi strir.
Her er vort hjem. Og hjemmet gir
med virkelysten haand
vi av vor kraft, vor aand.